

Jan 10:10.11.17.18 ¹⁰ ... Já jsem přišel, aby měly život a měly *ho* hojnost. ¹¹Já jsem ten dobrý pastýř. Dobrý pastýř pokládá svou duši za ovce. ... ¹⁷Proto mne Otec miluje, že já pokládám svou duši, abych ji zase přijal. ¹⁸Nikdo ji ode mne nebere, ale já ji pokládám sám od sebe. Mám moc ji položit, a mám moc ji opět přijmout. Tento příkaz jsem přijal od svého Otce."

DA – Touha věků 484.1 Ježíš jako člověk byl smrtelný, ale jako Bůh byl zdrojem života pro celý svět. Mohl se smrti postavit, nemusel se jí poddávat. On však dobrovolně zemřel, aby přinesl život a nesmrtelnost. Nesl hřích světa a snášel jeho prokletí. Obětoval svůj život, aby lidé nemuseli zemřít věčnou smrtí. **Izajáš 53,4-6** „⁴Jenže *to byly* naše nemoci, *které snášel*, a naše bolesti, které nesl.... ⁵ ... byl proboden za naše přestoupení, zdeptán za naše provinění, na něho *dolehla* kázeň *pro* náš pokoj a jeho šrámy jsme uzdraveni. ⁶My všichni jsme zabloudili jako ovce, *jeden* každý jsme se obrátili na svou cestu, a Hospodin na něho nechal dopadnout vinu nás všech.“ (srv. TV 309.1)

1. Korintským 15:3.4 ³Předal jsem vám především *to*, co jsem také *sám* přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem, ⁴byl pohřben a třetího dne byl vzkříšen podle Písem.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1114.1 Ten, který zemřel za hříchy světa, měl strávit v hrobě jen vymezený čas. Přebýval v tomto kamenném žaláři jako zajatec božské spravedlnosti. Podléhal Soudci celého vesmíru. Nesl hříchy světa a pouze Jeho Otec Ho mohl vysvobodit.

Matouš 28:1-10 ¹Po sobotě, když už svítalo na první *den* týdne, přišla Marie Magdalská a ta druhá Marie, aby se podívaly na hrob. ²A hle, nastalo veliké zemětřesení, neboť Pánův anděl sestoupil z nebe, přistoupil, odvalil kámen a posadil se na něm. ³Jeho vzhled byl jako blesk a jeho roucho bílé jako sněh. ⁴Strachem z něho se strážci roztřáslí a zůstali jako mrtví. ⁵Anděl promluvil k ženám: “Vy se nebojte. Vždyť vím, že hledáte Ježíše, toho ukřižovaného. ⁶Není zde, neboť byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte a podívejte se na místo, kde ležel [*Pán*]. ⁷A rychle jděte a povězte jeho učedníkům, že byl vzkříšen [z mrtvých]; a hle, jde před vámi do Galileje, tam ho spatříte. Hle, řekl jsem vám *to*.” ⁸Rychle odešly od hrobky a se strachem i velikou radostí *to* běžely oznámit jeho učedníkům. ⁹A [*jak šly dát zprávu jeho učedníkům*], hle, Ježíš je potkal a řekl: “Buďte pozdraveny!” Ony přistoupily, objaly mu nohy a poklonily se mu. ¹⁰Tehdy jim Ježíš řekl: “Nebojte se! Jděte a oznamte mým bratřím, aby odešli do Galileje; tam mě uvidí.”

DA – Touha věků 785.2 Když u Kristova hrobu zazněl hlas mocného anděla: „Tvůj Otec tě volá,“ vyšel Spasitel z hrobu, neboť měl život sám v sobě. Potvrdila se tak Jeho slova: **Jan 10,17.18 (B21)** „*Pokládám svůj život, abych ho zase přijal... Mám moc ho položit a mám moc ho zase přijmout.*“ Naplnilo se proroctví, které řekl kněží a předním mužům: **Jan 2,19** „*Zbořte tuto svatyni, a ve třech dnech ji postavím.*“ (srv. TV 501.4)

DA – Touha věků 785.3 Kristus mohl nad otevřeným Josefovým hrobem vítězně prohlásit: **Jan 11,25** „*Já jsem vzkříšení i život.*“ Taková slova může vyslovit jen Bůh. Všechny stvořené bytosti žijí jen z Jeho vůle a moci. Jejich život závisí na Bohu. Od nejvyššího serafína po nejnepatrnější živou bytost všichni čerpají život z věčného Zdroje. Jedině Ten, kdo je jedno s Bohem, mohl říci, že má moc život položit a zase jej přijmout. Kristus měl ve svém božství moc lámat pouta smrti. (srv. TV 501.5)

Ev – Evangelizace 615.3 Byl roven Bohu, nekonečný a všemocný... Je věčný Syn, který má život sám v sobě. — Rukopis 101, 1897.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1113.2 Když byl Kristus ukřižován, zemřela Jeho lidská přirozenost. Božství nezaniklo ani nezemřelo, protože něco takového není možné.

DA – Touha věků 530.3 Ježíš řekl: **Jan 11,25** „*Já jsem vzkříšení i život.*“ V Kristu je život, původní, nevypůjčený, neodvozený. **1. Janův 5,12** „*Kdo má Syna, má život.*“ Kristovo božství je pro věřícího

zárukou věčného života. Ježíš řekl: **Jan 11,25.26** „²⁵...Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít. ²⁶A každý, kdo žije a věří ve mne, jistě nezemře na věčnost.“ (srv. TV 338.7)

DA – Touha věků 209.3 Tato moc křísit mrtvé oživuje i lidské nitro mrtvé **Efezským 2,1** „pro své provinění a pro své hříchy“. Duch života v Ježíši Kristu, **Filipským 3,10** „moc jeho vzkříšení“, osvobozuje člověka **Římanům 8,2** „od zákona hříchu a smrti“. Nadvláda moci zla je zlomena a víra chrání člověka před hříchem. Kdo otevírá své srdce Kristovu Duchu, stává se účastníkem oné mocné síly, která vyvede jeho tělo z hrobu. (srv. TV 130.3)

1. Korintským 15:20-23 ²⁰Avšak Kristus vstal z mrtvých, prvotina těch, kdo zemřeli. ²¹Když tedy přišla skrze člověka smrt, přišlo skrze člověka také vzkříšení mrtvých. ²²Jako v Adamovi všichni umírají, tak také v Kristu budou všichni obživeni. ²³Každý však ve svém pořadí: jako prvotina Kristus, potom při jeho příchodu ti, kdo jsou Kristovi.

DA – Touha věků 786.1 Když Kristus vstal z mrtvých, vysvobodil ze smrti mnoho dalších zajatců. Zemětřesení, které nastalo při Jeho ukřižování, jim otevřelo hroby, a když Kristus vstal, vyšli s Ním. Byli to služebníci Božího díla, kteří vydávali svědectví o pravdě i za cenu života. Nyní měli svědčit o Kristu, který je vzkřísil z mrtvých.... (srv. TV 502.3)

DA – Touha věků 786.2 Mrtví, kteří vyšli z hrobu při Kristově vzkříšení, vstali k věčnému životu. Vystoupili s Ním do nebe jako důkaz Jeho vítězství nad smrtí a hrobem. Kristus o nich řekl: Nejsou již satanovými zajatci, vykoupil jsem je. Vyvedl jsem je z hrobu jako prvotinu své moci, aby byli tam, kde jsem Já a aby už nikdy nepoznali smrt ani zármutek. (srv. TV 502.4)

DA – Touha věků 786.3 Vzkříšení šli do města, ukázali se mnoha lidem a řekli jim: Kristus vstal z mrtvých a my jsme vstali s Ním. Svatá pravda o vzkříšení se tak stala nesmrtelnou. (srv. TV 502.5)